

Dangh Gvaq Dahhoengz

涉 过 红 水

□Vangz Beivaz siï Sub Gyabɣvai boiz

□作者 黄佩华 翻译 苏加快

7

Geu rumzliengz haeusing ndeu ci gvaqdaej, Bah Sangh ndiu gvaqdaej gaenq dwg banfuemx lo.

Bah Sangh naengh youq gwnz mbaek diegbingz, doeksaet dwk yawjraen Banjyangh lij ndwn youq dieggaeuq, lwgda itcig cim coh baihneix, song fouq lwgda doxcim mbat ndeu, ndawsim gamjdaengz miz di mbouj cwxcaih.

Lwgda Bah Sangh cim bae coh diuzdah raemx doengqrat youh caemcingx haenx, youh hawj de gamjdaengz raemxdah ciengq hwnj fubfub fabfab. Youq giz bangxdat caeuq raemxdah doxciep haenx, miz di doenghduz cingq youzdoengh, mizmbangj cingq youz daeuj coh baihneix, najraemx doengh miz baenz diuz baenz diuz raemxlangh gig ndei ngonz. Bah Sangh nunu lwgda, daengzlaeng yawj ndaej ok haenx dwg gij ngwz linjlau haenx.

Duzlungz gvaq dah, raemx hwnj fedfed. Ngwz henz dah caemh mbouj andingh lo, raemx ciengq hwnjma, miz maz citgeiz? Ndawsim de gag riunyaen, gyoengq ngwz neix daiq minjganj lo.

Bah Sangh sawqmw h siengj daengz aen conghgamj liz de mbouj gyae haenx, aen conghgamj neix dwg mwnq diegbauj gyoengq fangz ndei youq. Gvaq geij ngoenz, aen conghgamj neix couh ciengxlenx deng raemx lo, danhseih mbangjiz diegsang ndaw conghgamj raemx cix ciengxlenx dumh mbouj daengz de. De cijndei buen gij biengx cang goetndok bae gizhaenx cuengq, couh suenq dwg guh sat gienh daihsaeh ndeu lo. Guh sat gienh saeh neix, hawj Bah Sangh hwnj mbwn roengz dei h, roxnaeuz guh max dang cwz hix mbouj youqgaenj lo. Siengj buen biengx hix aeu caj daengz ngoenzcog cijndaej, ngoenzneix de saedcaih mbouj miz rengz buen lo.

De cienq dauqma ranz, gaem aen dienhdoengz ndeu youh okbae lo, Hoz Se raen le gamjdaengz ngeizvaeg, couh naeuz: “Mwngz gyaeuj ngunh la? Baihrog lij ok daengngoenz ne, dawz dienhdoengz bae guh maz?”

Bah Sangh miz di ndatheiq, de mbouj haengj mwh de yaek guh saeh mehmbwk doeng gangj sae gangj. Danhseih de lij dwg dap naeuz: “Gaej caj gou gwn haeuxcaez lo, gou yaek bae con gamj.”

Bah Sangh ngamq byaij daengz laj yiemhranz, Hoz Se youh rongx naeuz: “Dawz cungq bae ba, gaej hawj ngwznuem gyan gwn mwngz lo.”

Bah Sangh naemjnaemj hix miz dauhleix, congh gamj haenx ciengz miz duz ngwznuem ndeu haeujhaeuj okok, de miz geij baez siengj gaeb aeu, danhseih fouzfap gaeb ndaej dawz duzde. De baenq dauq ranz gaem cungq cang ndei ywcungq, baezneix nyangzraen ngwznuem couh nyingz dai duzde.

Daxbaenh lij ndit ronghngaungau, seizneix mehmbwn caeuq daihdeih gaenq laepsubsub. De goq mbouj ndaej baenzlai lo, doq gongzhwet cig byaij okbae.

Daeuj daengz mbaek giegbingz, de sawqmw h yawjraen miz ndaek ngauezvunz ndeu. Ndaek ngauezvunz vaiqvet ndoj youq raeblaeng gominz, de naemj, ndaek ngauez neix itdingh dwg Banjyangh.

Youq mwh Bah Sangh lawq seiz, Banjyangh sawqmw h buet okdaeuj. Mwh Bah Sangh yawj cingcu j ndaw fwngz Banjyangh dwg riuj aen biengx ndeu, ndaw dungx de lumj miz ndaek doxgaiq he daenz youq nei, hei qgaed yaek dai.

“Ndwn youq!”

Bah Sangh hat sing ndeu, song fwngz vaiqvet yut cungq iet bae coh Banjyangh.

Banjyangh moengj mbat ndeu, danhseih cix mbouj yawj coh Bah Sangh, de laebdaeb byaij bae

七

一股腥凉的河风吹来,巴桑醒了,此时已是黄昏。他蹲坐在坎子上,惊异地发现板央仍然站在原处,用一种少见的眼光朝这边射来,他和她相视了一瞬,便不由得打了个寒噤。

他将目光投向宁静而浑浊的河流,又一次感到了河水膨胀的节拍。西边山顶上漏撒下来的一缕斜阳也鲜亮异常,其中多是一种惨白。河对岸的崖壁上反射出一些跳跃不止的斑驳,令他眼花缭乱。在崖壁与河水相接的地方,有一些物体正在游动,有的正朝河这边游来,在水面上荡出一条条好看的波纹。他揉揉眼,终于看出了是一些惶恐的蛇。

龙过江,水汪汪。水边的蛇也不安定了,不就是蓄水上涨么!他心里嘲笑这些蛇过于敏感了。

看见这么满盈的河水,巴桑的脑子里在极力地回忆往日那条狂奔不羁、势不可挡的红河。那时的红河水是褐红色的,它洗刷过了云贵高原的满身污浊,浩浩荡荡,一路狂奔,一路怒吼,震撼着广阔雄奇的桂西北喀斯特山区。然而,瘦红河又是另一种风景了。每到冬天,红河的水就由褐红变成橘黄,再变成清澈的碧绿。大多数河段都裸露出两条长长的河滩,而河水则静静地缓流在槽状的河道里。两排长滩礁石磅礴,从远处看去,似万马奔腾。身临其间,巨礁和沙槽宛若迷宫。在巴桑的印象中,红河是条脾气古怪的河流,一时雄性勃发,一时阴柔如蛇。在河边这么多年了,他总觉得还揭不开红河那神秘的面纱,总觉得红河还会有一副他未曾见过的面孔。这种感觉就如同他刚刚看到的板央的目光一样。

他忽然想到了不远处的那个溶洞,那是他早就为这些鬼们选择的最好的宝地。过些天,洞口就会被水永远淹没,而洞里的一些高处则是水永远淹不到的。他只要把这些装有骸骨的瓷坛搬到那里置放,就算完成了一桩大事。干完这件事,要他巴桑上天入地或是当牛做马也无所谓了。但要搬坛子也得明天,现在他是无论如何没这个力气了。

他转回家来,要了支手电筒,又要出门,合社见了有些纳闷,说:“你是昏了头啦?外面还有太阳呢,就拿手电了?”

他有些气恼,他不喜欢在他想要干事的时候女人东说西说。但他还是答应:“晚饭不等我了,我要去钻洞。”

出到屋檐,她又嚷道:“拿枪去吧,别让大老蛇把你吞了。”

巴桑想想也有些道理,那个溶洞常有条大蟒出没,他几次想逮它,却没那份力。他赶回屋把枪装上火药火帽。他想这回见到那东西就一枪干了它。

刚才灿烂的阳光消失了,天空和大地一样混沌。他顾不及再看天象景物,朝着身子直走。

来到坎下,恍惚中他看到了一个人影。那影子隐到木棉树的背面去了,他便猜想肯定是板央。

就在他愣神的当儿,她便出现在他的视线里。当他看清了她抱着的是一只瓷坛之后,便有一股说不明的东西在他的体内炸开了。

“站住!”

巴桑大喝一声,双手迅捷地向她伸出了枪。

她蒙了一瞬,但并没看他,自顾朝河边继续走去。

他急了,快步紧跟过去,气呼呼地说:“板央,你……你要干什么?”

板央不语,她像聋了似的毫不会理会巴桑。他断定她是在干一件危险的事,就决意要阻止她。于是,他跑到了她的前面,用枪口对准了她。她只得站住了,却仍死抱住瓷坛不放。

巴桑认出了她抱的是装大胡子的那个坛子。她的脸憋得紫红,胸脯也一起一伏的。

他的脸变黑变歪了,一双老眼紧盯住她的脸。她没有看他,目光越过他的头顶,落在对岸的山崖上。

“你为什么要害他? 喂!”他忧伤地问。

板央不说话。巴桑从她浑浊的眸子里看到了仇恨。

“板央,为什么?”

巴桑依旧没听到板央的回答。他沉沉地叹了口气。人生就是谜,每个人都有自己的谜底,如同脚下这红河水。人到老时他已不再有探究的兴致。他只是明白了,当年是板央把大胡子的尸体推下河的!

“板央,人死百了!”他说。

然后,他哀伤地掂了掂枪,疲惫而又坚定地说:“我不会让任何人碰他们。你放下他,走吧!”

“两股珠子般的泪水忽然盈出了她的眼眶,滑落脸颊,汨汨而下,仿佛多少的辛酸和苦痛都随着这泪水倾泻殆尽。倏然,她哇地大哭一声,把瓷坛搁在脚前,跑过玉米地,进家,边哭边背上孩子,然后走出屋角,拐上了山路。

合社仁立在屋檐下,目睹了这场冲突的全过程。板央走了好一会,她才喃喃自语道:“老天爷,怎么不来场雨呢。”

八

一夜未眠的巴桑和合社就手电筒和一捆未燃的火把走出屋来。这是合社的主意,她建议把碎布缠在一些木棍上,浇上煤油,就可以做照明用了。因为经过差不多一夜的争论,两人达成了一致,即黎明时分下葬是最好的时辰。

红河静静的,河谷蛙声成片。巴桑将手电往玉米地里一照,不由大吃一惊,河水差点淹到地头了!河面升高了一截,他忽然感到一阵气短。再上半个人高,就平到屋脚了。

(+三)

coh bien dah.

Bah Sangh gip lo, vaiqvet byaij gvaqbae, hei qhwnj dwk naeuz: “Banjyangh, mwngz……mwngz yaek guh gijmaz?”

Banjyangh mbouj ae mbouj wt, lumj bouxngoemx nei mbouj leixlangh Bah Sangh. Bah Sangh duenqdingh Banhyangh itdingh dwg guh gienh saeh yungyiemj ndeu, couh gietdingh lanz de. Baenzneix, de buet daengz dangqnaj Banjyangh, aeu bakcungq doiqcinj Banjyangh. Banjyangh cijndei ndwn youq, danhseih fwngz lij riuj aenbiengx mbouj haengj cuengq.

Bah Sangh nyinh ndaej ok, Banjyangh fwngz riuj aen biengx haenx dwg aenbiengx cang goetndok goengmumh. Saeknaj Banjyangh hoengzaeuj hoengzaeuj, aen’ aek hix mbat hwnj mbat roengz.

Fajnaj Bah Sangh bienq ndaem bienq mbeuj lo, song lwgda dinghdingh cim coh aennaj Banjyangh. Banjyangh mbouj gamj yawj coh Bah Sangh, cix yawj gvaq gwnz dingjgyaeuj Bah Sangh bae, muengh bae coh byai dat hamq dah baihaenx.

“Mwngz vih maz aeu haih de? Ha?” Bah Sangh

siengsim dwk fok cam naeuz.

Banjyangh mbouj gangj vah, Bah Sangh huj dangqmaz.

“Banjyangh, vih gijmaz?”

Banjyangh ciuqyiengh mbouj dap vah. Bah Sangh danq gaemz hei q naekgywd ndeu. Seiqvunz couh dwg aen duenz ndeu, moix boux vunz cungj miz aen duenzdaej sw hgeij, couh lumj diuz Dahhoengz lajdin raeuz nei. Vunz baez laux couh mbouj siengj leix saeh baenzlai lo. De rox lo, dangnienz couh dwg Banjyangh gaex ndaek seihaiz goengmumh roengz dah bae!

“Banjyangh, vunz dai le couh suenq lo.” Bah Sangh naeuz.

Doeklaeng, Bah Sangh siengsim dwk gaemdawz cicungq, naetnaiq danhseih youh giendingh dwk naeuz: “Bouxlawz hix gaej siengj bungq de, mwngz cuengqce, deuz bae!”

Song roix raemxda sawqmw h iemq ok gokda Banjyangh daeuj ndik daengz gwnzdieg, lumj naeuz miz geijlai haemzhoj cungj gaenriengz raemxda de lae okdaeuj liux nei. De sawqmw h “va” daihsing daej, cuengq aenbiengx ce henz din, buet gvaq reih haeuxyangz con haeuj ranz bae, mienh daej mienh aemq laeq lwngyez, doeklaeng van gvaq gokranz byaij hwnj diuz lohbya bae lo.

Hoz Se ndwn youq laj yiemhranz, daxbaenh Bah Sangh caeuq Banjyangj doxdingj haenx de cungj yawjraen liux. Banjyangh byaij yaep ndeu le, Hoz Se couh gag nam naeuz: “Mehmbwn ha, yawz mbouj doek saek ciengz fwn ne?”

8

Bah Sangh caeuq Hoz Se baenz hwnz mbouj gamj haeujninz, song de gaem dawz dienhdoengz caeuq geij bog feiz caengz diemj dawz byaij ok bakdou ranz daeuj. Hoz Se ok cawjeiq naeuz, aeu bakdzrengq heux youq gwnz gyaeujfaex, rwed di youzhaeu he couh ndaej diemj daeuj ciuqrongh lo. Neix dwg aenvih ginggvaq ca mbouj lai hwnz ndeu doxbuek le, song de daengzlaeng yigen ndaej doxdoengz, couhdwg youq mbwnmomj seiz roengz namh dwg aen seiz cei q ndei mbouj gvaq lo.

Dahhoengz dinghngeungeu, gvejgoep goeklueg swenjngopngop. Bah Sangh ciuq dienhdoengz haeuj ndaw reih haeuxyangz bae, raen gij cingzgingj hawj de doeksaet yat, raemxdah ca di couh dumh daengz gyaeujreih lo! Najraemx swng sang haujlai, de sawqmw h gamjdaengz hei qgaed. Raemx cai q swng hwnj byongh vunz sang, couh bingz daengz dinranz lo.

(13)